

ПРО АПРОКСИМАЦІЮ ТА ЗРОСТАННЯ ЦІЛИХ ГАРМОНІЧНИХ В \mathbb{R}^n ФУНКЦІЙ

We establish a criterion of extendability of harmonic function in a ball of the n -dimensional space to harmonic entire function and study the growth of entire harmonic function in terms of the best approximation of these function by harmonic polynomials.

Установлен критерий продолжаемости гармонической в шаре функции n -мерного пространства к целой гармонической и исследован рост целой гармонической функции в терминах наилучшего приближения такой функции гармоническими полиномами.

Нехай $S^n = \{y \in \mathbb{R}^n : |y| = 1\}$ — одинична сфера у просторі \mathbb{R}^n , $n \geq 3$, з центром у початку координат, а $\omega_n = \frac{2\pi^{\frac{n}{2}}}{\Gamma(\frac{n}{2})}$ — площа її поверхні, де $\Gamma(x)$ — гамма-функція.

Через $Y^{(k)}$ будемо позначати сферичні гармоніки або сферичні функції Лапласа степеня k , які є звуженням на одиничну сферу S^n однорідного гармонічного многочлена степеня k [1, с. 157–174; 2].

Множину сферичних гармонік степеня k можна розглядати як підпростір простору $L^2(S^n)$ дійснозначних функцій зі скалярним добутком

$$(f, g) = \frac{1}{\omega_n} \int_{S^n} f(x)g(x)dS,$$

де dS — елемент площі сфери S^n . Якщо $Y_1^{(k)}, Y_2^{(k)}, \dots, Y_{\gamma_k}^{(k)}$ — ортонормований базис у цьому підпросторі, то $\bigcup_{k=0}^{\infty} \{Y_1^{(k)}, Y_2^{(k)}, \dots, Y_{\gamma_k}^{(k)}\}$ буде ортонормованим базисом у просторі $L^2(S^n)$.

Тут $\gamma_k = \frac{(2k+n-2)(k+n-3)!}{k!(n-2)!}$ — кількість лінійно незалежних сферичних гармонік степеня k .

Нехай $K_R^n = \{y \in \mathbb{R}^n : |y| \leq R\}$ — куля радіуса R у просторі \mathbb{R}^n , $n \geq 3$, з центром у початку координат, а $\overline{K_R^n}$ — її замикання. Клас гармонічних у K_R^n і неперервних на $\overline{K_R^n}$ функцій позначимо через H_R , де $0 < R < \infty$.

Відомо [3, с. 94], що для функції $u \in H_R$ при всіх r , $0 < r < R$, має місце розклад у ряд Фур'є – Лапласа

$$u(rx) = \sum_{k=0}^{\infty} Y^{(k)}(x; u)r^k, \quad (1)$$

де $x \in S^n$,

$$Y^{(k)}(x; u) = a_1^{(k)}Y_1^{(k)}(x) + a_2^{(k)}Y_2^{(k)}(x) + \dots + a_{\gamma_k}^{(k)}Y_{\gamma_k}^{(k)}(x),$$

$$a_j^{(k)} = \left(u, Y_j^{(k)}\right), \quad j = 1, \dots, \gamma_k,$$

$(u, Y_j^{(k)})$ — скалярний добуток в $L^2(S^n)$.

При $n = 2$ сферичні гармоніки зводяться до звичайних тригонометричних функцій кута, при $n \geq 3$ мають більш складну структуру і зв'язані з деякими многочленами спеціального вигляду.

Нехай $\nu = \frac{n-2}{2}$. Тоді [2]

$$Y^{(k)}(x; u) = \frac{k + \nu}{\nu \omega_n} \int_{S^n} C_k^\nu[(x, y)] u(y) dS(y), \quad (2)$$

де $k \in Z_+$, $x \in S^n$, (\cdot, \cdot) — скалярний добуток в \mathbb{R}^n , а C_k^ν — многочлени Гегенбауера або ультрасферичні многочлени степеня k і порядку ν [2], які визначаються із співвідношення

$$(1 - 2\tau t + \tau^2)^{-\nu} = \sum_{k=0}^{\infty} C_k^\nu(t) \tau^k,$$

де $|t| \leq 1$, $0 \leq \tau < 1$.

У випадку тривимірного простору сферичні гармоніки, крім того, можуть бути виражені через многочлени Лежандра $P_k = P_k^0$ та приєднані многочлени Лежандра P_k^j (див., наприклад, [4, с. 151–155; 5, с. 179–184])

$$Y^{(k)}(x; u) = Y^{(k)}(\theta, \varphi; u) = \sum_{j=0}^k \left(a_{kj}^{(1)} \cos j\varphi + a_{kj}^{(2)} \sin j\varphi \right) P_k^j(\cos \theta),$$

де $k \in Z_+$, θ, φ — сферичні координати точки $x \in S^3$, $a_{kj}^{(i)}$, $i = 1, 2$, — коефіцієнти.

Функція U називається цілою гармонічною, якщо вона гармонічна у всьому просторі \mathbb{R}^n . Розглянемо функцію $M(r, U) = \max_{x \in S^m} |U(rx)|$, за допомогою якої будемо визначати зростання функції U .

Нехай функція γ визначена і диференційовна на проміжку $[a; +\infty)$ при деякому $a \geq 0$, строго монотонно зростає, при $t \rightarrow \infty$ прямує до ∞ . Згідно з [6], вона належить класу L^0 , якщо для будь-якої дійсної функції ψ такої, що $\psi(t) \rightarrow 0$ при $t \rightarrow \infty$, справджується рівність

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{\gamma[(1 + \psi(t))t]}{\gamma(t)} = 1,$$

і належить класу Λ , якщо для всіх c , $0 < c < \infty$,

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \frac{\gamma(ct)}{\gamma(t)} = 1.$$

За допомогою функцій α, β із класів L^0, Λ за аналогією з [6] визначимо узагальнений порядок і нижній порядок цілої гармонічної в \mathbb{R}^n функції U рівностями

$$\rho_{\alpha\beta}(U) = \overline{\lim}_{r \rightarrow \infty} \frac{\alpha(\ln M(r, U))}{\beta(r)},$$

$$\lambda_{\alpha\beta}(U) = \underline{\lim}_{r \rightarrow \infty} \frac{\alpha(\ln M(r, U))}{\beta(r)}.$$

Позначимо через Π_k множину гармонічних многочленів степеня не вищого за k . Похибку апроксимації функції $u \in H_R$ гармонічними многочленами $P \in \Pi_k$ визначимо як

$$E_R^k(u) = \inf_{P \in \Pi_k} \left\{ \max_{y \in K_R^n} |u(y) - P(y)| \right\}. \quad (3)$$

У даній статті для функції з класу H_R , яка розкладається в ряд (1), встановлено необхідні та достатні умови, за яких її можна продовжити до цілої гармонічної в \mathbb{R}^n функції, що формулюються в термінах найкращого наближення $E_R^k(u)$ цієї функції гармонічними многочленами, і досліджено зростання останньої. Аналогічне питання для гармонічних у тривимірному просторі функцій у випадку, коли вони зображуються рядом за приєднаними многочленами Лежандра, вивчено в [7].

Нехай

$$F(t, c) = \beta^{-1}(c\alpha(t)), \quad (4)$$

де β^{-1} — функція, обернена до β , c — стала.

Теорема 1. *Функція $u \in H_R$ продовжується до цілої гармонічної в \mathbb{R}^n функції тоді і лише тоді, коли виконується рівність*

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \sqrt[k]{E_R^k(u)} = 0, \quad (5)$$

де $E_R^k(u)$ визначені співвідношенням (3).

Якщо, крім того, для всіх c , $0 < c < \infty$, виконується одна з умов

$$\text{а) } \alpha, \beta \in \Lambda, \quad \frac{d \ln F(t, c)}{d \ln t} = O(1), \quad t \rightarrow \infty;$$

$$\text{б) } \alpha, \beta \in L^0, \quad \lim_{t \rightarrow \infty} \frac{d \ln F(t, c)}{d \ln t} = p, \quad 0 < p < \infty,$$

де функція $F(t, c)$ визначена співвідношенням (4), то узагальнений порядок $\rho_{\alpha\beta}(u)$ цілої гармонічної в \mathbb{R}^n функції визначається рівністю

$$\rho_{\alpha\beta}(u) = \overline{\lim}_{k \rightarrow \infty} \frac{\alpha(pk)}{\beta \left(e^p R [E_R^k(u)]^{-1/k} \right)}, \quad (6)$$

причому при виконанні умови а) число p вважається довільним додатним.

Наведемо леми, необхідні для доведення цієї теореми.

Лема 1. *Якщо $u \in H_R$, то для всіх $k \in N$*

$$\max_{\xi \in S^n} |Y^{(k)}(\xi; u)| R^k \leq \frac{4(k+2\nu)^{2\nu}}{(2\nu)!} E_R^{k-1}(u), \quad (7)$$

де $\nu = \frac{n-2}{2}$, а $E_R^{k-1}(u)$ визначені співвідношенням (3).

Доведення. Оскільки гармонічний многочлен є сумою однорідних гармонічних многочленів, то на підставі теореми додавання [5, с. 235] для многочленів Гегенбауера C_k^ν маємо

$$\int_{S^n} C_k^\nu [(\xi, \eta)] P(\tau\eta) dS(\eta) = 0,$$

де $P \in \Pi_{k-1}$, $0 < \tau < R$, $\xi \in S^n$. Враховуючи це, запишемо співвідношення (2) так:

$$Y^{(k)}(\xi; u)\tau^k = \frac{k + \nu}{\nu\omega_n} \int_{S^n} C_k^\nu [(\xi, \eta)] \{u(\tau\eta) - P(\tau\eta)\} dS(\eta).$$

Звідси, враховуючи співвідношення $\max_{-1 \leq t \leq 1} |C_k^\nu(t)| = C_k^\nu(1)$, де $C_k^\nu(1) = \frac{(k + 2\nu - 1)!}{(2\nu - 1)!k!}$ [5, с. 176], знаходимо

$$\begin{aligned} \left| Y^{(k)}(\xi; u) \right| \tau^k &\leq \frac{k + \nu}{\nu\omega_n} \max_{\tau\eta \in \overline{K_R^n}} |u(\tau\eta) - P(\tau\eta)| C_k^\nu(1)\omega_n \leq \\ &\leq \frac{2(k + 2\nu)!}{(2\nu)!k!} \max_{\tau\eta \in \overline{K_R^n}} |u(\tau\eta) - P(\tau\eta)| \leq \frac{2(k + 2\nu)^{2\nu}}{(2\nu)!} \max_{\tau\eta \in \overline{K_R^n}} |u(\tau\eta) - P(\tau\eta)|. \end{aligned} \quad (8)$$

Далі, з визначення похибки $E_R^k(u)$ випливає, що існує многочлен $P^* \in \Pi_{k-1}$, для якого

$$\max_{\tau\eta \in \overline{K_R^n}} |u(\tau\eta) - P^*(\tau\eta)| \leq 2E_R^{k-1}(u). \quad (9)$$

Покладаючи в нерівності (8) $P = P^*$ і враховуючи нерівність (9), а також те, що τ є довільним, отримуємо твердження лема 1.

Нехай

$$B_k = \sqrt{\frac{(2\nu)!}{2}} \frac{1}{(k + 2\nu)^\nu} \max_{\xi \in S^n} \left| Y^{(k)}(\xi; u) \right|.$$

Лема 2 [8]. Для цілої гармонічної в \mathbb{R}^n функції u , яка задана рядом (1), виконуються нерівності

$$B_k \leq M(r, u)r^{-k}$$

для всіх $k \in Z_+$ і $r > 0$.

Лема 3. Для цілої гармонічної в \mathbb{R}^n функції u справедливою є оцінка

$$E_R^k(u) \leq \sqrt{\frac{2}{(2\nu)!}} (2\nu + 1)!(k + 2\nu)^{2\nu} M(r, u) \left(\frac{R}{r}\right)^k \quad (10)$$

для всіх $r > eR$ і $k \in Z_+$.

Доведення. Нехай

$$Q_k(r\xi) = \sum_{j=0}^k Y^{(j)}(\xi; u)r^j,$$

де $r > 0$, $\xi \in S^n$. Функція Q_k є гармонічним многочленом степеня не вищого за k , тобто $Q_k \in \Pi_k$. Виходячи з означення похибки $E_R^k(u)$ та враховуючи розклад (1) і лему 2, знаходимо

$$E_R^k(u) \leq \max_{\tau\xi \in \overline{K_R^n}} |u(\tau\xi) - Q_k(\tau\xi)| \leq \sum_{j=k+1}^{\infty} \max_{\xi \in S^n} \left| Y^{(j)}(\xi; u) \right| R^j \leq$$

$$\begin{aligned} &\leq \sqrt{\frac{2}{(2\nu)!}} M(r; u) \sum_{j=k+1}^{\infty} (j+2\nu)^\nu \left(\frac{R}{r}\right)^j = \\ &= \sqrt{\frac{2}{(2\nu)!}} M(r; u) \left(\frac{R}{r}\right)^k \sum_{j=k+1}^{\infty} (j+2\nu)^\nu \left(\frac{R}{r}\right)^{j-k}. \end{aligned}$$

Оцінимо останню суму. Для $r > eR$ маємо

$$\sum_{j=k+1}^{\infty} (j+2\nu)^\nu \left(\frac{R}{r}\right)^{j-k} \leq e^k \sum_{j=k+1}^{\infty} (j+2\nu)^{2\nu} e^{-j} \leq e^k \int_k^{\infty} (t+2\nu)^{2\nu} e^{-t} dt.$$

Вибираючи $s = 2\nu$ і $h_s(t) = (t+s)^s$ та інтегруючи $s+1$ раз частинами, отримуємо

$$\int_k^{\infty} h_s(t) e^{-t} dt = \left[-e^{-t} \left(h_s(t) + h'_s(t) + \dots + h_s^{(s)}(t) \right) \right]_k^{\infty}.$$

Враховуючи, що $h_s^{(i)}(t) = \frac{s!}{(s-i)!} (t+s)^{s-i}$ для $i = \overline{1, s}$, знаходимо

$$\int_k^{\infty} h_s(t) e^{-t} dt = e^{-k} \sum_{i=0}^s \frac{s!(k+s)^{s-i}}{(s-i)!} = e^{-k} \sum_{i=0}^{2\nu} \frac{(2\nu)!(k+2\nu)^{2\nu-i}}{(2\nu-i)!}.$$

Остання сума не перевищує $(2\nu+1)!(k+2\nu)^{2\nu}$, що й доводить лему 3.

Доведення теореми 1. Припустимо, що функція $u \in H_R$ продовжується до цілої гармонічної в \mathbb{R}^n функції, яку також позначимо через u . Тоді співвідношення (5) безпосередньо випливає з оцінки (10). Навпаки, використовуючи нерівність (7), отримуємо

$$\left| \sum_{k=0}^{\infty} Y^{(k)}(\xi; u) r^k \right| \leq |Y^{(0)}(\xi; u)| + \frac{4}{(2\nu)!} \sum_{k=1}^{\infty} (k+2\nu)^{2\nu} E_R^{k-1}(u) \left(\frac{r}{R}\right)^k, \quad (11)$$

звідки, згідно зі співвідношенням (5), випливає рівномірна збіжність на компактних підмножинах з \mathbb{R}^n ряду в правій частині рівності (1). Отже, задавши функцію $u \in H_R$ рядом (1), продовжимо її на весь простір \mathbb{R}^n .

Доведемо співвідношення (6). Для цього розглянемо цілі функції комплексної змінної

$$\begin{aligned} f_1(z) &= \sum_{k=0}^{\infty} \frac{\sqrt{(2\nu)!}}{\sqrt{2}(2\nu+1)!(k+2\nu)^{2\nu}} E_R^k(u) \left(\frac{z}{R}\right)^k, \\ f_2(z) &= \sum_{k=1}^{\infty} \frac{4}{(2\nu)!} (k+2\nu)^{2\nu} E_R^{k-1}(u) \left(\frac{z}{R}\right)^k. \end{aligned}$$

Використовуючи нерівності (10) та (11), для $r > eR$ отримуємо

$$\mu(r; f_1) \leq M(r; u) \leq |Y^{(0)}(\xi; u)| + M(r; f_2),$$

де $\mu(r; f_1)$ — максимальний член степеневого ряду функції $f_1(z)$, а $M(r; f_2)$ — максимум модуля функції $f_2(z)$. Звідси

$$\rho_{\alpha\beta}(f_1) \leq \rho_{\alpha\beta}(u) \leq \rho_{\alpha\beta}(f_2). \tag{12}$$

Використовуючи формулу, яка виражає узагальнений порядок цілої функції однієї комплексної змінної через коефіцієнти її степеневого ряду, знаходимо

$$\rho_{\alpha\beta}(f_1) = \rho_{\alpha\beta}(f_2) = \overline{\lim}_{k \rightarrow \infty} \frac{\alpha(pk)}{\beta \left(e^p R [E_R^k(u)]^{-1/k} \right)}.$$

Звідси, враховуючи нерівність (12), отримуємо рівність (6).

Теорему 1 доведено.

Зауважимо, що з теореми 1 для цілої гармонічної в \mathbb{R}^n функції u можна отримати:

1) при $\alpha(t) = \beta(t) = \ln t$ формулу для порядку $\rho(u)$:

$$\rho(u) = \overline{\lim}_{k \rightarrow \infty} \frac{k \ln k}{\ln \frac{1}{E_R^k(u)}};$$

2) при $\alpha(t) = t$, $\beta(t) = t^\rho$, $p = \frac{1}{\rho}$, де ρ – порядок функції u , формулу для типу $\sigma(u)$:

$$R(\sigma(u)\rho e)^{1/\rho} = \overline{\lim}_{k \rightarrow \infty} k^{1/\rho} \sqrt[k]{E_R^k(u)};$$

3) при $\alpha(t) = t$, $\beta(t) = t^{\rho(t)}$, де $\rho(t)$ – уточнений порядок функції u , формулу для типу $\sigma^*(u)$ відносно уточненого порядку $\rho(t)$:

$$R(\sigma^*(u)\rho e)^{1/\rho} = \overline{\lim}_{k \rightarrow \infty} \psi(k) \sqrt[k]{E_R^k(u)},$$

де $t = \psi(\tau)$ – функція, обернена до $\tau = t^{\rho(t)}$.

Теорема 2. Нехай $u \in H_R$. Якщо виконується умова (5), то функція u продовжується до цілої гармонічної функції і

$$\lambda_{\alpha\beta}(u) \geq \underline{\lim}_{k \rightarrow \infty} \frac{\alpha(pk)}{\beta \left(e^p R [E_R^k(u)]^{-1/k} \right)}. \tag{13}$$

Якщо, крім того, частка $\frac{E_R^k(u)}{E_R^{k+1}(u)}$ є неспадною функцією від k і виконується одна з умов

а), б) теореми 1, то нерівність (13) перетворюється в рівність.

Доведення цієї теореми аналогічне доведенню теореми 1.

Наслідок. Нехай u – ціла гармонічна в \mathbb{R}^n функція. Тоді

$$\lambda(u) \geq \underline{\lim}_{k \rightarrow \infty} \frac{k \ln k}{\ln \frac{1}{E_R^k(u)}}. \tag{14}$$

Нерівність (14) перетворюється у рівність, коли частка $\frac{E_R^k(u)}{E_R^{k+1}(u)}$ є неспадною функцією від k .

Література

1. *Стейн И., Вейс Г.* Введение в гармонический анализ на евклидовых пространствах. – М.: Мир, 1974. – 336 с.
2. *Berens H., Butzer P. L., Pawelke S.* Limitierungsverfahren von Reihen mehrdimensionaler Kugelfunktionen und deren Saturationsverhalten // Publ. Res. Inst. Math. Sci. – 1968. – P. 201–268.
3. *Тиман А. Ф., Трофимов В. Н.* Введение в теорию гармонических функций. – М.: Наука, 1968. – 208 с.
4. *Бейтмен Г., Эрдейи А.* Высшие трансцендентные функции. – 2-е изд. – М.: Наука, 1973. – Т. 1. – 296 с.
5. *Бейтмен Г., Эрдейи А.* Высшие трансцендентные функции. – 2-е изд. – М.: Наука, 1974. – Т. 2. – 296 с.
6. *Шеремета М. Н.* Связь между асимптотикой аналитических функций и коэффициентами их степенных разложений: Автореф. дис. . . . канд. физ.-мат. наук. – Ростов-на-Дону, 1969. – 14 с.
7. *Karoor C. P., Nautiyal A.* Approximation of entire harmonic functions in R^3 //Indian J. Pure and Appl. Math. – 1982. – **13**, № 9. – P. 1024–1030.
8. *Веселовская О. В.* О росте целых гармонических в \mathbb{R}^n функций // Изв. вузов. Математика. – 1983. – № 10. – С. 13–17.

Одержано 10.02.17